

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg beklager i høj Grad, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen ogsaa har ønsket at fremdrage Sagen angaaende Kolding Andelsslagteris Eksport af Konserves. Jeg kan ikke forstaa, at det kan tjene noget som helst nyttigt Formaal at fremdrage en saadan Sag. Men naar det ærede Medlem og hans Partifælle det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vender Sagen paa Hovedet og vil bebrejde mig, at jeg gennemfører de Love og Foranstaltninger, som er gældende her i Landet, er jeg nødt til at værgе mig, skønt jeg synes, det havde været rigtigere, om denne Debat ikke havde været indledet her i Salen. Selv om det ærede Medlem nu skønner, at de omtalte Varer var velegnede o. s. v., saa maa det ærede Medlem forstaa, at naar samtlige Sundhedsautoriteter paa dette Omraade paastaar det modsatte, og Loven siger, at de er forbudt baade her i Landet og til Eksport, saa har jeg ingen anden Vej at gaa end at gennemføre Forbudets Opretholdelse. Saa kommer Spørgsmaalet, om det er et forældet Standpunkt, man her har indtaget, om Situationen har udviklet sig saaledes, at man paa Grund af visse Ting kan ændre dette Forbud, og det er jeg naturligvis ikke sagkyndig nok til at kunne udtale mig om. Men for ikke at udelukke en saadan Mulighed, hvis den var forsvarlig, var det, jeg spurgte Sundhedsautoriteterne, om det paa det nuværende Tidspunkt vilde være forsvarligt at ændre Forbudet, naar der var Tale om Eksport til Tropolandene, men det blev jeg meget bestemt advaret imod. Naar jeg samtidig spurgte Slagterierne og Landbrugsraadet, om de mente, det vilde være klogt af Hensyn til vor Eksport i det hele taget, og heller ikke her fik Kolding Slagteri Medhold, maa det ærede Medlem forstaa, at det ikke var for at skubbe mig ind under Landbrugsraadets Ansvar — tværtimod skal jeg nok selv tage det fulde Ansvar for mit Standpunkt. Men naar det drejer sig om, hvorvidt det er rigtigt og klogt at ændre Forholdene, er det givet, at jeg maa spørge andre Autoriteter, om de ønsker en Ændring. Ingen af Autoriteterne turde tage det Standpunkt, og selv om det ærede Medlem har megen Tiltro til sig selv, kan han ikke forlange, at man skal tage mere Hensyn til hans Opfattelse end til samtlige Autoriteters og de gældende Love.

Jeg tror, det ærede Medlem og hans Parti i dette saavel som i det andet Spørgsmaal kun kan skade de Medlemmers Interesse inden for Kolding Andelsslagteri, som de søger at varetage.

Justitsministeren (Steincke): Jeg har under denne timelange Diskussion samlet en Del Ammunition sammen, men jeg ved ikke rigtig, hvad jeg egentlig skal bruge den til, særlig efter at det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen med sin Lyskaster har spredt Fjenderne noget, ogsaa under Hensyn til, at den ærede Ordfører for Forespørgerne, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, er saa personlig elskværdig mod mig, at jeg næsten ikke ved, hvorledes jeg skal bære mig ad med at gaa imod ham. Dette ærede Medlem fremhæver jo mine virile Egenskaber, og blandt disse paapeger han det gode ved, at en Mand er i Besiddelse af Modet til at erkende sin Fejltagelse. Det kan jeg fuldkommen anerkende, men det er nu ikke tilstrækkeligt, at andre paastaar, han har gjort sig skyldig i en Fejltagelse, han maa virkelig ogsaa selv erkende Fejltagelsen, og saa langt har det ærede Medlem ikke faaet mig endnu trods al sin Elskværdighed. Jeg bliver derfor nødt til rent sagligt, men saa kort det er mig muligt, at beskæftige mig med de Argumenter, der er af Betydning for Justitsministeriets Afgørelse af dette Spørgsmaal. Her er særlig tre, de to fremsat af den ærede Ordfører for Venstre (Knud Kristensen) og det tredie fremsat af den ærede konservative Ordfører (Hasle). Derimod gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen ikke vil antage, at jeg som Mand vil betragte hans Paastand om, at jeg ønsker at dele Ansvar med Embedsmændene og Rigsadvokaten, som et Argument. Det er det ikke, men det er klart, at ved Gennemgangen af en Sag af denne Karakter, hvor Justitsministeren selvfølgelig maa bygge, ikke alene paa Domstolens Afgørelse, men ogsaa paa de sagkyndige Embedsmænds Responsum, ikke mindst paa Rigsadvokatens, maa han, naar han skal forsvare sin Afgørelse, nævne, hvad disse Udtalelser fra de sagkyndige er gaaet ud paa — Ansvarret beholder han naturligvis selv.

De tre Argumenter, der har nogen Betydning, er for det første det af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremhævede, at Sagen efter hans Mening, altsaa rent juridisk bedømt, havde en saa principiel Karakter, at den burde falde ind under Undtagelsen i Retsplejelovens § 966. Hvis de ærede Medlemmer havde hørt opmærksomt efter, da jeg fremkom med min egentlige Redegørelse for Afgørelsen, vilde de have lagt Mærke til, at jeg ventede med at træffe denne Afgørelse, indtil Lovgivningsmagten paa ny havde taget Stilling gennem Vedtagelse af den nye Valutalov.